

ПОЗДРШТЕ

1933/34

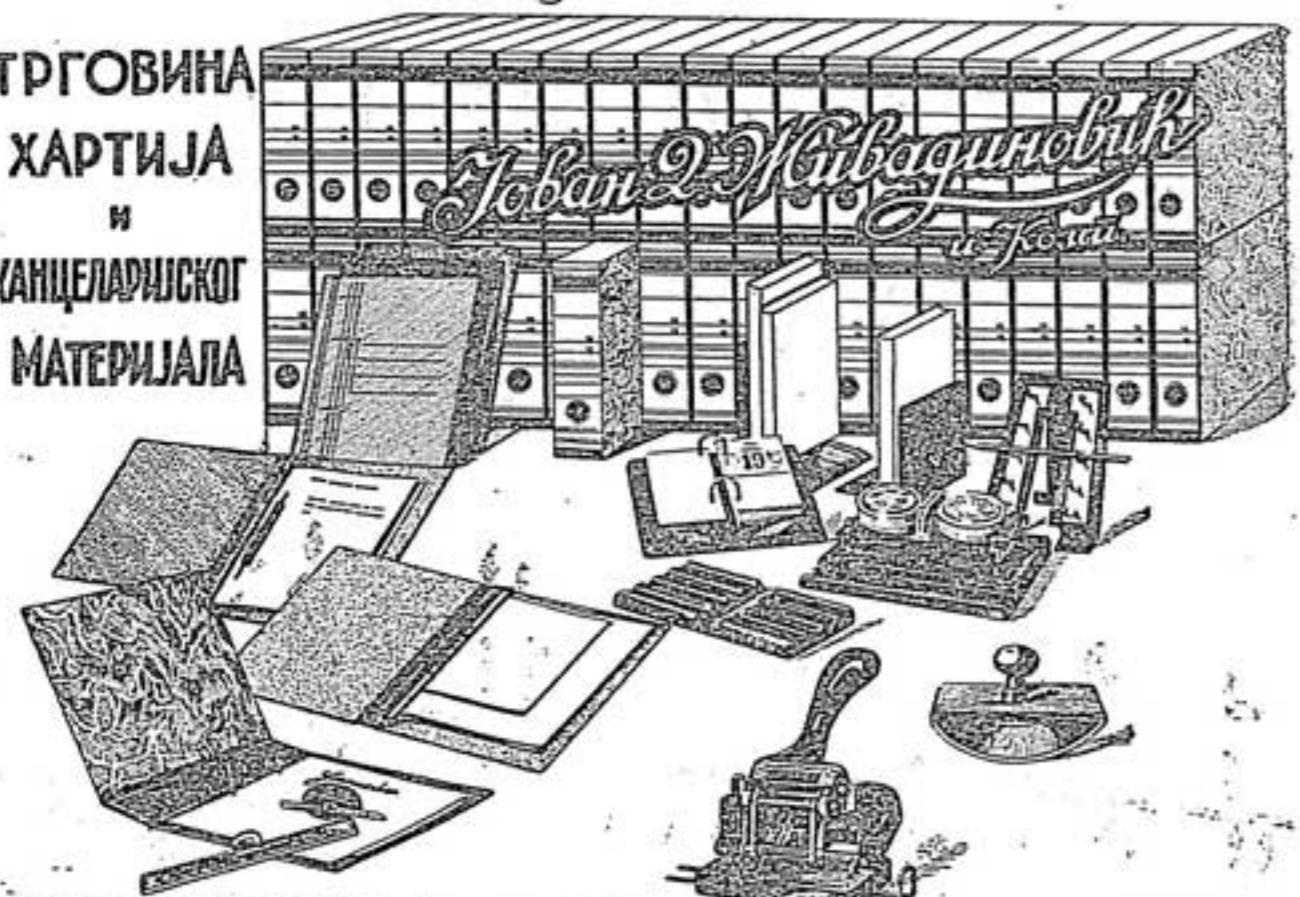

БРОЈ 33

БЕОГРАД 5 МАЈ 1934

ЦЕНА 2 ДИНАРА

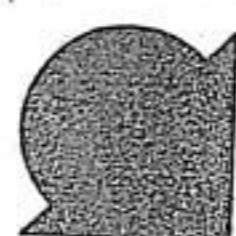
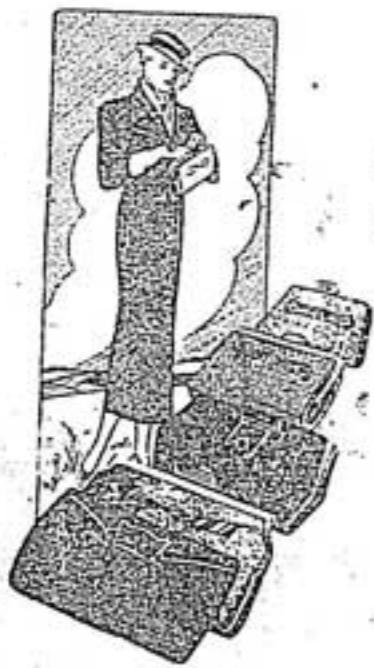
ТРГОВИНА
ХАРТИЈА
И
КАНЦЕЛАРИЈСКОГ
МАТЕРИЈАЛА

УЗУН МИРКОВА 4
Палата Аеро Клуба

БЕОГРАД

Телеф. 24-992

Предузеће
за израду
кофера и
торбарских
израђевина

Милан Ј. Стојановић и Ко.

БЕОГРАД, ПРЕСТОЛОНАСЛЕДНИКОВ ТРГ (ТЕРАЗИЈЕ) 38, Т. 25064
ПОЕНКАРЕОВА 2 ПАЛАТА ЈУГО БАНКЕ, ТЕЛЕФОН 25332

СД-3

ПОЗОРИШТЕ

НЕДЕЉНИ ИЛУСТРОВАНИ ПОЗОРИШНИ ЧАСОПИС
ИЗДАВАЧ: ГРАФ. УМЕТНИЧКИ ЗАВОД ПЛАНЕТА
УРЕДНИШТВО: БЕОГРАД, УСКОЧКА 8, ТЕЛ. 20-714

33

5 мај 1934

Глумци под чиновничким стажом

Слобода утакмице вечита је као неисцрпни потстрек у уметничком стварању. Исто тако социјално збрињавање уметника, није мање важно. Али систем социјалног збрињавања глумаца, не сме да окрњи слободу уметничке утакмице међу глумцима и убирање њених плодова. Међутим, тога има. У тежњи да заслужни глумци буду од државе социјално збринuti у старости, прибегло се пре неколико година разврставању глумаца по чиновничком закону, да би им се осигуравала пензија. Осигурање пензија уметницима државних позоришта, који су својим талентом надмашили просечност, свакако је увек оправдано. Сви позоришни фактори, као и сами глумци, тежили су за тим, да се обезбеди старост глумачком сталежу. Али, том приликом није се циљало на евентуалне последице које су се касније појавиле. Наиме, разврстани као државни чиновници, глумци су примили на себе све обавезе које из тога проистичу. Док су те обавезе биле практично позитивне по глумачки сталеж, биле су и сношљиве. Чим су оне постале материјално негативне по уметнике, систем разврставања није се показао као најбољи. Значи, уметник се не може свестрано подвргнути чиновничком узусу, јер се уметност не сме бирократизирати, ако се од ње очекују духовни и културни плодови, корисни по народ и његово уметничко стремљење. У једном моменту кад је претила опасност социјалне незбринутости, могло се ово све и дододити. Данас, после једне деценије од практичне примене чиновничког разврставања над глумцима, осећа се поново потреба за што коренитијим решењем целокупног питања. Степени и групе спутавају оне глумце који су у пуној уметничкој снази; шта више то депримира у њима уметничке амбиције, јер их све изравњује, па и у наградама. А једнакост у уметности не постоји. Уметников рад и мерило његовог талента не оснива се на аутоматском унапређивању према броју година, већ на креативној моћи и развоју способности. То је вечно правило.

Спасоносно враћање на праву меру свакако лежи у остварењу Централног пензионог глумачког фонда, под надзором и гаранцијом државе. Оснивањем тога фонда биће на достојан начин спроведено и социјално збрињавање глумца у ста-

ности. У младости, као и у зрелом добу уметничког стварања, глумцу треба оставити слободу ангажмана, и он има да буде награђен онако како заслужује по својим способностима и по своме уметничком рангу, без обзира на његов будући пензиони износ. Одговарајућа награда уметника није једнака за све, јер зависи од уметничке индивидуалности глумца. Када се тај принцип примени у пракси, отпашће и све аномалије, које још утичу на правilan и природан развој уметничких способности. Онда ће и разврставање глумаца по чиновничком закону, значити епизоду, којом се само моментално хтело да испита један од система социјалног збрињавања глумачког сталежа у централним нашим позориштима.

Али, баш зато треба пожурити што пре са спровођењем у практичан живот Централног позоришног фонда. Јер овако, каква је моментана ситуација, понова се лебди између неизвесности и материјалне забуне. Наиме, показало се да се чиновнички закони мењају. Неколико таквих измена, утицале су колебљиво на уметнике. Вишепутно смањивање чиновничких принадлежности, протегнуто је и на глумце као чиновнике. Међутим, њихов позив, као и њихов прековремени рад, не одговара ни њиховој природи, ни њиховим материјалним потребама.

Најновије реформе чиновничких принадлежности, које се смањују на рачун женског особља, нарочито погађају глумце и глумице. У другим чиновничким професијама лако се замењује једно лице другим, у случају оставке или уклањања са дужности. Међутим, у позоришту то је немогуће. Још мање

је могућа у позоришту примена ангажмана — према полу! Као да се један женски сопран може земинити мушком особом. Или, зар на место тенора, — који рецимо откаже због смањења принадлежности — може да се на његово место постави неко из техничког персонала? Или, уместо балерине, да игра реквизитар или електричар? Пред оваквим аномалијама застало се забринуто баш ових дана.

У сваком случају, треба наћи хитно солидно решење оваквом помереном стању у уметничком животу. Позориште се не може, на пример, третирати као обично надлештво, као царинарница или пошта. У њему су људи специјалног позива, што изискује да се тај позив и специјално санира. А то тим пре, што је позориште уметничка национална институција, на коју се са свију страна гледа упртим погледом, и тражи од ње позитиван резултат, у пркос свих ових повремених отежавајућих чињеница...

Кн. Михайлова бр. 20

ПРВИ БУГАРСКИ КОМАД НА НАШОЈ ПОЗОРНИЦИ

„ЗЛАТАН РУДНИК“ ОД С. Л. КОСТОВА

Народно позориште спрема једну врло значајну премијеру: први пут после рата приказаће се на сцени престоничког театра дело једног бугарског аутора, позната комедија „Златан рудник“ од Стојана Л. Костова. Велика популарност коју Костов ужива у својој отаџбини може се једино упоредити с оном коју код нас ужива Бранислав Нушић. Али, за разлику од нашег комедиографа, којему не пресушује живо врело ведрога хумора, бугарски писац, износећи јед-

ноставним и непосредним реализмом људе своје средине и наших дана, не обраћа толико пажње комичном ефекту, колико једној неизаметљивој друштвеној тези, једној основној идеји дела.

У комедији „Златан рудник“ Костов благом сатијом жигоше један порок извесних људи које је спопала манијална жеља за обогаћивањем. Било је то у оним послератним данима индустријског препорађања Бугарске, када су се на све стране појављивала занесења-

Сцена из опере „Веселе жене Виндзорске“
(Г. М Јовановић као Фалстаф, и г. Пихлер као Форд)

SUNTOLE

Течна масти за чишћење и одржавање паркета, фарбаног патоса, линолеума, кожног и дрвеног намештаја. Четкање непотребно. Изванредан, трајан сај. Добија се: у бољим колонијалним радњама.

ПРОИЗВОД: ХЕМИЈСКЕ ФАБРИКЕ ИМАЛИН

**БОЈЕ, о СВЕ ВРСТЕ
ЧЕТКИЦА,
ПЛАТНО и све остале потребе
и прибор за МАЛАЊЕ на
свили, хартији, штофу, платну
и рељеф малање има у најлег-
шем и НАЈВЕЋЕМ ИЗБОРУ
ПРИЗНАТА**

ТРГОВИНА
БОЈА
и
ХЕМИЈСКИХ
ПРОИЗВОДА

НЧЕЛЂКА К. САВИЋА

БЕОГРАД
Коларчева 3 тел 23-9-08
Краља Милутина 35 тел 26-9-19

Тражите свуда само ТУ-ТОКС ТУ-ТОКС ТУ-ТОКС

ци, уверени да се у утроби њихове земље крију огромна богатства, петролеј, рудаче па чак и силне количине злата. На све стране почели су мали рентијери и пензионери наследати тим манијама, који су јурили по градовима, носећи по цеповима разне узорке рудача и обећавајући златна брда лаковерном и похлепном свету који су дали и задњу пару за акције тих имагинарних златних рудника.

Трагикомедија коју дозижљује такав један несујени милијардер, пензионер Хацијев, није условљена неким злочиначким подвизима покварењака или хохштаплера. Комичка катастрофа која снадаје породицу Хацијева, није изазвана мрачним користољубљем или прорачунатим неваљалством, него је она израз једне шире психозе која је ухватила многе послератне мале грађане: помамне жеље за обогаћивањем; то је иста психоза која ће се на другом месту појавити у другој форми, један пут као корупција, други пут као проневера и т. д. Само, за разлику од многих савремених социјалних писаца, Ко-

стов своје типове приказује више као жртве психозе, него као индивидуалне похотљивце; ниједан од њих није крив, сви они чепо верују у могућност и право да се обогате, сви су они захваћени једном грозницом коју никад не може да зауставе ни најтрагичнији удари стварности. Психоза не захвата само Хацијева, него и његову честиту жену, тиху домаћицу и његову добру кћерку; она, без престанка, ковитла фантастом Ветровим, који све људе увлачи у своје химеричне подвиге, да, преко рушевина сурваних жртава, опет полазе на тражење нових жртава, вечно јурећи за фантомом златног телета.

На нашој сцени игра улогу Хацијева г. Новаковић, његову жену г-ђа Стокић, а њихову кћер г-ђа Поповић. Ветрова игра г. Златковић, препредену акционарку рудника Ангелијеву г-ђа Е. Микулић, Пргову г-ђа Златковић, Љубекову г. В. Јовановић, Братакова г. Стојановић, Пргова г. Антонијевић. Редитељ г. Куленцић.

Завод за хем. чишћење и бојење одела

Кнежев споменик 5 (Палата „Риунионе“). Телеф. 27-914

Прима фину тоалету за dame и господу на чишћење и бојење и на највеће задовољствовојих муштерија доводи у ред. Телихе, завесе, рунавиц салонски намештај и т. д.

НИКОЛА ДИНИЋ

Радионица - Краља Александра ул. бр. 21б. Тел. 29-034

ПОВОДОМ НАЈНОВИЈЕ ДОМАЋЕ ПРЕМИЈЕРЕ ● КАКО ЈЕ ОД „АЛКЕСТЕ“ ПОСТАЛА „СЕНТИМЕНТАЛНА БАНКА“

„Сентиментална банка“, док је била још на моме писаћем столу, — изјављује нам писац г. Ж. Вукадиновић — звала се сасвим друкчије. Звала се „Алкеста“. Баш као она чувена Еврипидова трагедија. Јер, међу нама буди речено, мотив је исти...

Алкеста, као што знате, жена је кнеза Адмета. Њен муж треба да умре и њега може спasti само неко ко би се место њега жртвовао, па место њега умро. Али нико не-ће: ни родитељи ни пријатељи. На жртву пристаје само његова жена Алкеста. Он тако остаје жив, али да би се све срећно свршило јавља

se deus ex machina, Херкулес, који спасава Алкесту из подземља, античког „другог света“. Он је доводи Адмету, који тек сада види какво је благо била његова жена.

Ко прочита овај ружни резиме лепе Еврипидове трагедије, па види моју траги-комедију, рећи ће, нема сумње, да сам или луд или уображен, када проналазим неку везу између себе и Еврипida. Па ипак, ја искрено признајем (полам се прашта), да сам почeo да пишем са намером да напишем „Алкесту“, која неће бити класична трагедија него савремена комедија. А када сам завршио своје де-

Сцена из опере „Веселе жене Виндзорске“ (гђа Нинковић-Грозано и гђа Пинтеровић)

КОРИСТИТЕ ОВЕ ЦЕНЕ

Женски мантлови Вунена одела

у боji 190, 260, 350 и т. д.
тегет 400, 500, 600 и т. д.
прни 400, 500, 600 и т. д.

Одела штофана

за одрасле 198, 258, 298 и т.д.
за децу 60, 90, 120 и т.д.

Тренчкоти вунени

за одрасле 450, 500, 600 и т.д.
за децу 150, 180, 250 и т.д.

БРАЋА ИСАКОВИЋ

Кр. Милана 46 Кр. Александра 58 Кр. Александра 8

Чувајте Ваше зубе!

ВОТОТ

ВОТОТ

Вода за уста
Паста у тубама
Сапун за зубе

Израђени су од најфинијег материјала и најефикаснијих антисептичких средстава

ОПРАВКА и ЧИШЋЕЊЕ СВИХ врста ТЕПИХА

оригинални персиски таписи
САФИКЈУРДЛИ Теразије 34
Тел. 25184.

Костими за купање
пишаме и пењоари за плажу
новитети за ову сезону као и сва остале при-
бор: ципеле, шашери, напе и т.д. највећи из-
бор, најефтиније цене у фабрич. стоваришту

Elijac
КН МИХАЈЛОВА 33

Даме и удаваче, носите модерно мат сви-
лено РУБЉЕ из трикотаже

Саопт
Фабричне цене - Најбољи квалитет
Књег. Љубице ул. 15а Макенз. ул. 20

Најбољи су радио апарати

INGELEN

JUGO-RADIO Телефон 24-125

Теразије број 35

Пасаж преко пута Клерица

Господи

- Moji specijalni krojevi i prvakasni francuski materijal zadovoljice potpuno sve Vaše želje
- SPECIJALNI ATELJE MIDERA I PRSLUKA

GRAZIOSA
КНЕГИНЈЕ ЉУБИЦЕ 8 ТЕЛЕФОН БРОЈ 28-2-28

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ У Београду

Вечерња претстава

Код Споменика

У понедељак 6 маја 1934 године

(28 пут)

Госпођа с Камелијама

Драма у пет чинова. — Написао АЛЕКСАНДАР ДИМА-СИН

Превео с француског Душан Л. Ђокић

Редитељ г. Ракитин.

ЛИЦА:

Арман Дивал	—	—	—	—	—	г. Милошевић
Жорж Дивал	—	—	—	—	—	г. Д. Гошић
Гастон Рије	—	—	—	—	—	г. Старчић
Сен Годан	—	—	—	—	—	г. Васић
Густав	—	—	—	—	—	г. В. Јовановић
Граф де Жири	—	—	—	—	—	г. Н. Јовановић
Барон де Варвил	—	—	—	—	—	г. Живановић
Доктор	—	—	—	—	—	г. Новаковић
Артур	—	—	—	—	—	г. Бошковић
Слуга Маргаритин	—	—	—	—	—	г. Ј. Николић
Носач	—	—	—	—	—	г. Пецовић
Маргарита Готје	—	—	—	—	—	г-ђа Дугалић
Нишета	—	—	—	—	—	г-џа Хас
Приданса	—	—	—	—	—	г-ђа А. Паранос
Нанина	—	—	—	—	—	г-ђа Пауновић
Олимпија	—	—	—	—	—	г-ђа Урбанова
Анаиса	—	—	—	—	—	г-ђа Душановић
Гости и гошће.	—	—	—	—	—	Догађаје у Паризу и околини.

Брокате, плишеве и остало за намештај
Највећи избор препоручују

ТЕПИХЕ и ЗАВЕСЕ
МАРКО ВУЛЕТИЋ, ГАВРИЛОВИЋ И КОМП.
КНЕЗ МИХАЈЛОВА 20 - БЕОГРАД

Globe

Пресељава кућевне ствари
Транспортује царини робу

Вука Караџића улица бр 9/1 • Телефон 20-8-13

Рубље - Пижаме
спреме за удаваче

Ана Сајлер
КНЕГ. ЉУБИЦЕ 15

„BOSNA“

БИРО ЗА
КУПО-ПРОДАЈУ ИМАЊА

Краља Милана 13-1 (преко пута Бате) Тел. 29.631

Parfum 5 Fleurs de Forvil

Диван, јевтин и дуготрајан Мирис и
одличан Пудер. Првокласну нешкод-
љиву козметику Доктора Шарпи-а,
чувене препарate за лице, косу и
нокте ЛЕСКАНДИЈЕ, признate апа-
рате за бријање ВАРДОНИЈА и ДУ-
РАМ-ДУПЛЕКС препоручује Парфи-
мерија ЛЕДИ - Кнегиње Љубице 15.

ПРИВАТНА **ЗУБНА** КЛИНИКА

Д-ра ЦАРИЋЕВИЋА
БЕОГРАД, Престолонаследников трг 3
Теразије Тел. 20-458 и 24-068

Прима пацијенте целог дана

Врши дужност позоришног зубног лекара

ло, нисам га назвао „Алкеста” само због тога што су ме сви познаници питали уплашено:

— Па то је нешто у хексаметру?

Није хексаметар него проза, и то проза достојна оних романа који излазе у наставцима, било да су љубавни („Мишела и шофер”), било да су криминални („Тајна пешчаног мајдана”). Али у тој свакодневној или боље рећи фелтонској прози требало је испричати ону Европодову стару причу која је вечна. А то је прича о себичноме човеку који је научио да сунце њега ради сија и земља да рађа, да он мирно прима аренду или дивиденду, туђу муку и туђу жртву њега ради. Све док не дође толика жртва, да се и он сам зачуди и задиви.

Уместо античкога краља, његове

жене и полубога, играће два банкара, један послужитељ и његова жена, једна дактилографкиња и један члан кварта, још мало света и полу света, а уместо античкога хора певаће радио и свираће цаз. Али у основи то је исти мотив. Једино је „бог из машине” земењен духовним преображењем једнога лакомисленога младића (њему, онако лакомисленом, није било тешко преобразити се; биће мало теже да преображен остане). Али, као што је познато, психологија је још увек *deus ex machina* на модерној позорници, моћнија само од брадатих богова који су на покретним скелама уз позоришну грмљавину падали на сцену да удесе све онако како желе писац и његови гледаоци.

Моју прву драму „Невероватни

Сцена из опере „Веселе жене Виндзорске” (г. Владета Поповић и г. Ж. Цвејић)

Г. Ж. Вукадиновић, писац „Сентименталне банке”

цилиндар Њ. В. Краља Кристијана” сви су (с малим изузетком) хвалили, а нико је, још са мањим изузетком, није гледао. Онда сам био страшно млад, одушељавао се Хервартом Валдеком у сликарству, а Франка Ведекинда у позоришту сматрао реакционарем кога треба прегазити, желео сам неки још луђи експресионизам, али заједно са свима професорима био за l'art pour l'art. Чинило ми се још да је главно написати драму и приказати је, а да ли ће је неко гледати, то је најспореднија ствар на свету.

Сада мислим да уметност чине два дела: они који дају и они који примају. Без ових других уметност не постоји баш као и без оних првих. Јер без ових других, скулптура је само један камен за штављење кожа (случај коњског торза

у Штипу), а драма један редни број у позоришној архиви (мој „Цилиндар”, рецимо).

И зато, мени ће бити милије да ова моја нова драма буде од критике мање хваљена или од публике више гледана. (Ова је сразмера, по правилу, увек обрнута.) А осим тога, нова моја комедија, уосталом, није l'art pour l'art (ако је уопште l'art), него нам и казује по нешто што крваво мучи и занима данашњег човека — завршио је писац сам о својој предстојећој премијери.

АЖДАЈА ПРЕД МИКРОФОНОМ

Широм света се прича и пише о чудовишту које се јавило и опазило у Лок-Несу, у Енглеској. Ово чудовиште нашег века имало је и ту славу, да се његов урлик из језера преноси преко радia.

Спикер радио-станице у Давентриу, недавно је одједаред прекинуо своју емисију новости и објавио слушаоцима, да ће микрофон спојити са Лок-Несом, одакле јављају, да се баш тог тренутка разлеже урлик чудовишта из језера.

Мало затим, слушаоци су чули неко потмуло завијање и урлање, од чега се човеку диге коса на глави.

Пошто је емисија „аждаје” завршена, спикер је, на изненађење света, објавио, да је начинио шалу! То је у ствари била грамофонска плоча једног чувеног певача — ба-са — која је пуштена унутрашке, уз то је грамофон био успорен и ишао шест пута мањом брзином него што обично треба. На тај начин произведен је урлик чудовишта! Тако је спикер извео једну веома неслану шалу на рачун публике...

ЕЛОЖ-ЂИ ЖАНКИ СТОКИЋ ПРИЛИКОМ ЊЕНОГ ГОСТОВАЊА У САРАЈЕВУ

Г-ђа Жанка Стокић гостовала је у Народном позоришту у Сарајеву са великим успехом, играјући четири пута у три комада: по једном у комедији „Између поноћи и зоре”, у драми „Човек снује”, и два пута у „Госпођи министерки”.

Тим поводом одаје сарајевска штампа елог г-ђи Стокић. Тако „Народно јединство” од 18/IV т. г. пише:

„Гостовање г-ђе Стокић било је одиста право уметничко уживање за све оне који воле и разумеју театар. Г-ђа Стокић је уметница највећег ранга, једна од наших највећих савремених уметница уопште, подједнако занимљива у комедији, као и у драми. То „двојство” њене уметничке експресије, та њена скупоцена могућност да се преобразава, само у току једног дана, из комичног карактера у драмску херојину најсуптилнијег кова чине је данас јединственом појавом у нашем глумачком свету: ту способност двоструке уметничке метаморфозе имао је још само, у своје време, Пера Добриновић, један од највећих уметника који су икад прешли преко југословенске сцене.

Дати анализу глумачких могућности г-ђе Стокић, код које је, пре свега, очигледна савршена уметничка аутодисциплина, оно уметничко „мерило ствари” да се никад не прекорачи права граница и никад не узме лажан или повишен, форсиран, подигнут и нечист тон —, дати овакву једну анализу захтевало би обиман простор. Довољно је потсетити само на њен IV чин у драми „Човек снује”, дубоко увер-

г-ђа Жанка Стокић

љив, трагично потресен, психолошки израђен и оправдан до најситније подробности, лишен сваке патетичне кићености, прост, па ипак јединствено снажан, да се види и разуме колико је пространа и богата скала изражajних спољних и унутарњих, могућности г-ђе Стокић.

Ми би само могли пожелети да још једном, и то што скорије, видимо г-ђу Стокић на нашој сцени. Она нам увек, и у репертоару најпознатијем, остаје откриће”.

Реџизент „Југословенског листа”, под истим датумом, вели:

Г-ђа Жанка Стокић уметница је више класе, она художественика. Она износи на позорницу реалан

НА ІСЕНЗАЦИОНДНІА НОВОСТ

„MATITE“

ПУДЕР ЗА ЛЕПОТУ
БЕЗ ТАЛКА ОД

L. T. PIVER
P A R I S

осигуруја савршену
карифеност тена
Продаје се у свима
бољим парфиме-
ријским радњама

METEOP“

СТО ВАРИШТЕ МАНУФАКТУРНЕ РОБЕ
БЕОГРАД, КНЕЗ МИХАЈЛОВА 29, ТЕЛ. 22-423

10. *W. E. B. DuBois, The Negro in America*, 1910.

За пролеће **Огроман избор**

Женских Мантлов

Иберцигере и Тренчкота

Одела и капутиће за лену

Штофова за костиме, халъни и мантлове

Енгл. штофова за одела и иберии

Велики избор елегантних ципела за даме, господу и децу

Преглед
Слободан

куповина ·
необавезни

живот у највјернијој слици, без и најмањег карикирања, без наметљивости, природно, а што је најважније и логично. Свака кретња, сваки тон гласа логично су повезани са радњом и са текстом. Нема код ње, изгледа, ништа глумачкога, театралнога. Њезина игра је прави правцати живот. У томе и лежи савршенство ове умјетности. Али најинтересантније је код ове наше велике умјетнице, да сва своја осећања и изражавања даје скоро без мимике, говором, модулацијом гласа, апсолутним господарењем са њим. Господарица сцене никаде не намеће; напротив она као да жели што бољу игру својих партнера; као да тражи да се с њима изједначи, како би и поред тога одскочила својом игром. Њој је потребна добра игра — а ту су дали наши глумци — да се и сама може уживити у улогу. А г-ђа Жанка Стокић, изгледа, заборавља себе и публику и она преживљује све оно што игра. Зато у њезином смијешку има хумора и ведрине, у

Популарна бечка глумица Х. Низе
— умрла је

њезиним ријечима топлине, срца и љубави, у њезиним кретњама отмености. А све то са пуно логичности. Увијек у игри, увијек у животу којег претставља, стално практикујући игру околине и с њоме се слијева у једну цјелину. Својом природношћу, својом једноставношћу она доминира и на себи држи концентрисану пажњу гледаоца.

Ове три креације наше славне умјетнице остаће незаборавне код наше публике, која је у спонтаном и силном аплаузу дала одушка свом задовољству и изразила признање симпатичној умјетници.

Г-ђи Стокић предана су на посљедњој претстави два красна букета цвијећа. Све претставе биле су потпуно распродане.

Успех редитеља г. Dr. Хецела

Поводом изванредног успеха комичне опере „Веселе жене Виндзорске” на нашој позорници, критика је похвално истакла први режијски опит нашег новог оперског режисера г. Dr. Хецела. Тако г. Dr. Милоје Милојевић у „Политичици” пише:

„Ова реприза је значајна. Пре свега стога што се у репертоар уноси једно мајсторско дело старијег датума, комично-фонтастичног стила, које ће занимати публику, а затим и стога што се са том репризом представља публици наш оперски редитељ г. Dr. Хецел.

Ко је видео ову креацију и ко уме да сравњује њу са оним што се обично на нашој оперској сцени догађа, а при томе је човек непристрасан и чистих побуда, тај мора да призна да је требало пуно радити док се ово постигло.

Г. Хецел је редитељ који до таччина познаје дело које режира, и музикално, и по тексту, и сценски. Он има представу дела и када га је, ради остварења сугерирао извођачима, видео је увек све, знао је увек све и увек је исто захтевао; захтевао је оно што је својом интуицијом редитеља сазнао, доживео. Зато ова креација „Веселих жена Виндзорских” видно отскоче од свега што је у последње време извођено на нашој оперској сцени.

Креација ове комично-фантastičне опере је један позитиван успех г. Dr. Хецла и све његове сараднике.

Г. Хецел је имао да реши три

проблема. Да оствари разне карактере из радње. Затим имао је да доведе у склад са музиком сваки поједини гест и израз сваког појединца од ових типова и њих саме да повеже у радњи, којој је ваљало очувати темпо и — у завршној слици дати јој и романтичарску чаролију.

Г. Хецел је поступао са пуно ерудиције. Он је са немачком до следношћу пришао решењу проблема, и решио их је, анализирајући и синтетишући детаље, увек ослоњен на музику, коју је Николај израдио са видним ослањањем на сценско збивање, и успео је не само да оствари темпо радње и њене ниансе, него да оживи и слике пред очима гледалаца, оно декоративно, остварено распоредом и обрадом односа (живих бића на сцени, и сценским декором). То је прави редитељски поступак, то је и прави редитељски резултат.

Реприза „Веселих жена Виндзорских”, играна без шаптача је један видан успех наше опере, благодарећи у првом реду г. др. Хецлу, али и свима његовим сарадницима, са г. Брезовшком на челу.

Ми очекујемо даљи рад г. Хецла, и радо бисмо да видимо од њега остварене и друге стилове. Вагнера, па и модерну, „Цони свира” на пример. Тада ћемо имати слику свију редитељских квалитета г. др. Хецла и дубље ћемо загледати у његову стилску културу, која се наговештава као солидна, израђена и пуна”.

РАСПОЛОЖЕЊЕ
У КУЋИ СТВОРИЋЕТЕ
ПРВОКЛАСНИМ ВИНОМ

29-208
телеф.

из Погрчма
ГЛАВНОГ САВЕЗА СРПСКИХ
ЗЕМЉОРАДНИЧКИХ ЗАДРУГА
Франкојевића ул. 15

Бесплатно достављање у стан преко 5 флаша.

Најновији пролетњи капути за dame

Последње новости у вуненим тканинама за женске пролетње капуте, костиме, компле-е и хаљине

Нове шарене свилене тканине („imprimé“)

за хаљине са веома ниским ценама. - Израда капута, костима и хаљин по мери.

Одлично скројени **мушки пролетни капути** из травих енгл. штофова са веома солидним ценама.

Фини енглески штофови за мушка одела

и пролетње капуте. - Израда мушких одела и капута по мери. Енглески шешири за господу. Продаја за готово и на 6-то мес. отплату.

ЂУРА ЈАНОШЕВИЋ

Београд, Кнез Михајлова број 35